

Zasady umieszczania i przewożenia ładunku

Zasady umieszczania i przewożenia ładunku na pojeździe określa art. 61 ustawy „Prawo o Ruchu Drogowym” z 20.06.1997 r. (Dz. U. Z 2003 r. Nr 58, poz. 515)

Podczas transportu ładunek nie powinien:

- przekraczać dopuszczalnej masy całkowitej lub dopuszczalnej ładowności pojazdu
- przekraczać dopuszczalnych nacisków osi pojazdu na drogę
- naruszać stateczności pojazdu oraz utrudniać kierowania pojazdem
- ograniczać widoczności drogi i/lub zasłaniać światła, urządzeń sygnalizacyjnych oraz tablic rejestracyjnych
- samoczynnie zmieniać położenia lub wywoływać nadmiernego hałasu

Tansportowany ładunek może wystawać poza płaszczyzny obrysu z zachowaniem następujących warunków:

- Wystawanie z tyłu pojazdu lub zespołu pojazdów od płaszczyzny obrysu nie może przekraczać 2m. Jeśli ładunek wystaje powyżej 0,5 m powinien zostać oznaczony białymi i czerwonymi pasami (min. 2 pasy każdej barwy), lub powinna zostać umieszczona tarcza / bryła w ww. barwach. W przypadku niedostatecznej widoczności na drodze, na ładunku należy umieścić czerwone światło oraz czerwone światło odblaskowe. W przypadku samochodów osobowych lub przyczep ciągniętych przez samochód osobowy można umieścić czerwoną chorągiewkę o wymiarach 50 x 50 cm.
- Wystawanie ładunku z przodu pojazdu może wynosić nie więcej niż 0,5 m mierzone od przedniej płaszczyzny obrysu lub 1,5 m mierzone od siedzenia kierowcy. Taki ładunek powinien zostać oznaczony pomarańczową chorągiewką lub dwiema białymi i dwiema czerwonymi pasami. W przypadku niedostatecznej widoczności na drodze, na ładunku należy umieścić białe światło na najdalej wystającej części ładunku.
- Wystawanie ładunku poza boczne płaszczyzny obrysu nie może przekraczać całkowitej szerokości pojazdu, tj. 2,55 m. W przypadku pojazdów szerszych, powinna zostać zachowana szerokość do 3 m pod warunkiem, że z jednej strony wystawanie ładunku wynosi nie więcej niż 23 cm.

Jeśli wymiary pojazdu z ładunkiem lub bez są większe od dopuszczalnych, przewidzianych dla danej drogi, należy uzyskać stosowne zezwolenie od transportu.

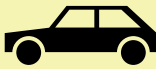

Uprawnienia do prowadzenia pojazdów

Prawo jazdy kat. B upoważnia do:

- Prowadzenia pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej (DMC) do 3,5t, z wyjątkiem autobusu
- Prowadzenia pojazdu z przyczepą lekką (o DMC nieprzekraczającej 750 kg)
- Prowadzenia pojazdu o DMC do 3,5t z przyczepą, o ile łączna DMC zespołu pojazdów nie przekracza 3,5t
- Prowadzenia ciągnika rolniczego lub pojazdu wolnobieżnego
- Motocyklu, którego pojemność skokowa silnika nie przekracza 125 cm³, moc nie przekracza 11kW, a także stosunek mocy do masy właściwej nie przekracza 0,1kW/kg o ile kierowca posiada kat. B co najmniej 3 lata,
- Prowadzenia pojazdów określonych dla prawa jazdy kategorią AM

Prawo jazdy kat. BE upoważnia do:

- Prowadzenia pojazdu określonego w kategorii B jednocześnie z przyczepą, ale DMC ciągniętej przyczepy nie może przekraczać 3500 kg. DMC przyczepy może być większe niż DMC pojazdu, ale jej Realna Masa Całkowita musi być równa lub mniejsza niż RMC pojazdu - art. 62 ust. 1 pkt 1 ustawa „Prawo o Ruchu Drogowym”

B		max 3,5t max 8+1↑ < 750 kg
BE		 > 750 kg
C1		> 3,5t < 7,5t max 8+1↑ < 750 kg
C1E		 > 750 kg max 12t
C		 < 750 kg
CE		 > 750 kg

e-TOLL

Zgodnie z Ustawą z dnia 7. listopada 2008 roku o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz niektórych innych ustaw, system e-TOLL jest obowiązkowy dla wszystkich pojazdów samochodowych i zespołów pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony oraz autobusów niezależnie od ich dopuszczalnej masy całkowitej. W Polsce elektroniczny pobór opłat obowiązuje na płatnych autostradach, drogach szybkiego ruchu oraz wybranych drogach krajowych dla kierowców prowadzących:

- ciągnik siodłowy z naczepą (DMC powyżej 3,5t)
- ciągnik siodłowy bez naczepy (DMC powyżej 3,5t)
- samochód ciężarowy (DMC pomiędzy 3,5 a 12t)
- samochód ciężarowy z przyczepą (DMC pomiędzy 3,5 a 12t)
- samochód ciężarowy (DMC powyżej 12t)
- samochód ciężarowy z przyczepą z dyszlem (DMC powyżej 12t)
- samochód osobowy z przyczepą o łącznej DMC pojazdu i przyczepy powyżej 3,5t
- mikrobus z liczbą miejsc siedzących poniżej 9 z przyczepą (DMC pojazdu i przyczepy powyżej 3,5t)

Kategorie i typy pojazdów

Na podstawie Dyrektywy 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5. września 2007 załącznik II.

Definicje kategorii i typów pojazdów:

- Kategoria N - pojazdy silnikowe mające przynajmniej cztery koła, zaprojektowane i wykonane do przewozu ładunków
- Kategoria N₁ - pojazdy zaprojektowane i wykonane do przewozu ładunków, których maksymalna masa nie przekracza 3,5 tony
- Kategoria N₂ - pojazdy zaprojektowane i wykonane do przewozu ładunków, których maksymalna masa przekracza 3,5 tony, ale nie przekracza 12 ton
- Kategoria N₃ - pojazdy zaprojektowane i wykonane do przewozu ładunków, których maksymalna masa przekracza 12 ton
- Kategoria O - przyczepy (w tym naczepy)
- Kategoria O₁ - przyczepy o masie maksymalnej nieprzekraczającej 0,75 tony
- Kategoria O₂ - przyczepy o masie maksymalnej przekraczającej 0,75 tony, ale nieprzekraczającej 3,5t
- Kategoria O₃ - przyczepy o masie maksymalnej przekraczającej 3,5 tony, ale nieprzekraczającej 10 ton
- Kategoria O₄ - przyczepy o masie maksymalnej przekraczającej 10 ton.

W przypadku naczep lub przyczep z osią centralną należy jako masę maksymalną przyjmować masę odpowiadającą maksymalnemu statycznemu naciskowi ich osi na drogę w warunkach maksymalnego obciążenia ładunkiem i sprzęgnięcia z pojazdem ciągnącym.